

Timo

Eenakter van vader op zoon

door

KLAAS H. DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TIMO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KLAAS H. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Wat vooraf ging: vader en zoon, oftewel de "Zova's", hebben al enige tijd de gewoonte op feestavonden voor wat amusement te zorgen. Ook deze avond doen ze weer een poging.

Vader zit midden op toneel op stoel, tuurt op zakhorloge dat hij voor z'n ogen houdt.

ZOON: *(komt op, wat gebogen lopend met onderdanige blik gericht op pa. Hartstochtelijk)* VADER!

VADER: *(direct razend)* Godverdomme, dit wordt toch geen aangrijpend familiedrama, hè? Heb je geen betere tekst?

ZOON: Wat was u dan aan het doen?

VADER: Ik hypnotiseer mijzelf, dat zie je toch?

ZOON: Waarom dan toch?

VADER: Ik ben een stropdas kwijt en probeer me zo te herinneren waar ik hem gelaten heb.

ZOON: En u draagt nooit stropdassen.

VADER: Omdat ik ze steeds kwijtraak, mislukte vaatdoek! Wat kwam je eigenlijk doen?

ZOON: *(schuifelt naar pa toe, legt voorzichtig hand op schouder)* Nou, eh...

VADER: Blijf van mijn schouder af! Ik heb er maar twee, waar heel wat omheen gebeurt. Zo steek ik met mijn kop boven mijn schouders uit. Mijn schouders lijken een beetje op mijn ouders. Wat wil je nu eigenlijk zeggen?

ZOON: Ik wilde wat geld van u lenen.

VADER: *(nog steeds boos)* Geld van me lenen? Denk je dat al deze mensen hier naar toe gekomen zijn om te horen dat jij geld van je pa wilt lenen? Is dat nu interessant? Is dat nu eh....

ZOON: Nou, 't gaat om 2½ miljoen.

VADER: Ah, 2½ miljoen, dat klinkt beter, waar heb je dat voor nodig?

ZOON: Ik wil een abattoir beginnen.

VADER: Een abattoir?

ZOON: Ja, een abattoir voor zelfmoordenaars. Veel zelfmoordenaars weten niet hoe zij zo effectief mogelijk hun doel moeten bereiken. Bij mij kan het snel, pijnloos en kundig gebeuren.

VADER: Ik vind dit wel een wat ongelukkige keuze, en onsmakelijk bovendien, weet je niks beters?

ZOON: Ik wil ook wel een abattoir voor dakloze mieren opstarten, maar...

VADER: Maar waar haal ik 2½ miljoen vandaan? We zijn weliswaar gevraagd om hier als de "Zova's" enig amusement te verzorgen, maar zoveel verdient dat ook weer niet.

ZOON: Amusement vader? Dan moesten we maar eens beginnen, niet?

VADER: Ja, (*ontdekt opeens*) ik heb bedacht dat ik een lied ken. (*zingt*)

"Waar is mijn vrouw toch gebleven,
waar zou mijn vrouw nou toch zijn?
Ik heb haar mijn hart toch gegeven,
dat doet nu zo dag en nacht pijn."

ZOON: Mooi lied, vader, mooi gezongen ook. (*paniek*) Maar wat hoor ik nu, is moeder weg?

VADER: Ja, ik was vorig jaar de tuin aan het spitten, toen ik opeens een prachtige dagzwaluw zag. Dus ik roep: "Vrouw, kom 's kijken" maar nee hoor, ze kwam niet. Sindsdien is ze nooit meer gekomen.

ZOON: Wat pijnlijk voor u! (*paniek*) Dus ik ben moederloos! (*zingt*)

"Moeder, waar ben je gebleven,
je hebt me van alles gegeven,
nou ben je misschien niet meer in leven,
had me op z'n minst eens geschreven."

Vader, ik heb gisteren een meisje ontmoet.

VADER: (*bromt*) Dat gebeurt mij ook wel eens.

ZOON: Maar ze stond achter de kassa in de supermarkt, ze rekende met mij af, en ze keek me zo veelbetekenend aan! Ik voelde ook wel dat ik veel voor haar betekende. Toen ze me het wisselgeld teruggaf, ik betaalde expres niet gepast, want dat zou ze niet gepast vinden, omdat ik haar dan zo snel weer zou verlaten, dus toen ik haar wisselgeld ontving keek ze me aan of ze wou zeggen: met jou wil ik het wel doen.

VADER: (*geïrriteerd*) Wat zou ze willen doen?

ZOON: (*onhandig verlegen*) Het, vader, het. Dus toen zei ik: ik vind je heus wel aardig maar ik heb nog zoveel om handen. En toen zei ze: "Zal ik het bonnetje in uw winkelwagentje leggen?" Lief, hè?

VADER: (*roept*) Heb je d'r nog gepakt?

ZOON: Nee, natuurlijk niet, ik heb wel andere dingen aan mijn hoofd, maar haar kassabonnetje heb ik nu boven m'n bed hangen. Ik denk niet dat ik 'm inlijst, dat zou een beetje overdreven zijn. En als ze me weer een bon geeft, hang ik 'm naast het andere bonnetje, die krijgt van mij dan nummertje 2. Enzovoort.

VADER: (*geïrriteerd*) Ja, zo kun je ook nummertjes maken. (*peinzend*) Toch wilde ik het nog eens over je moeder hebben.

ZOON: Ja, in 1972 ben ik met haar naar de kermis geweest. Ik dacht al dat ze me eens zou verlaten, toen ze zei: "Je hebt nog nooit zo'n

moeder gehad als ik". Daar heb ik nog vaak aan teruggedacht. Het was een mooi moment van mijn leven. Ik hou van mijn moeder.

VADER: *(steeds bozer)* Je moeder was een goed mens. In bed stelde ze niet veel voor, maar och, wat maken die paar verloren minuten nu uit op een hele dag? *(brult razend)* Is het leven geen feest?

ZOON: Maar heeft het leven wel een functie? Als ik 's morgens opsta en ik ga weer naar bed, denk ik: "Ben ik wel een deel van een veel groter geheel? Ben ik wel een radertje in de grote machinerie der schepping Gods? Of zijn ze mij vergeten?" Hoe ervaart u dat nu, vader?

VADER: Ik heb daar zo mijn eigen gedachten over zoon. Er is niets voor niets. Als ik 's morgens naar de suikerfabriek ga, want daar werk ik, denk ik: "En nu is het genoeg geweest! Ik ga een nieuw leven beginnen!" En als ik dan thuis kom eet ik aardappelsla.

ZOON: Ik eet graag wintergroenten. Zeg vader, heb ik vroeger wel eens met u gevoetbald?

VADER: Natuurlijk niet mijn jongen, daar was toch geen tijd voor in die tijd? Ik werkte in de suikerfabriek zoals je weet...

ZOON: Maar in het weekend dan?

VADER: In het weekend moest ik nadenken over het nieuwe leven dat ik ging beginnen. Daar heb ik je toen veel van verteld. Toen je één was heb ik je verteld dat ik directeur wilde worden, toen je twee was zou ik dokter worden en toen je drie was president en daarna wilde je niet meer luisteren.

ZOON: U zat toen zeker gezellig met mij op schoot wat tegen me aan te kletsen?

VADER: *(schreeuwend)* Welnee, ik zag jou in de wieg liggen en schreeuwde je toe wat mijn toekomstplannen waren. Daar werd je een kerel van, dacht ik, maar helaas...

ZOON: *(boos)* Godverdomme, u heeft toch wel IETS met mij samen gedaan! Ben ik dan niet een klein beetje seksueel misbruikt misschien?

VADER: Nee, daar....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto